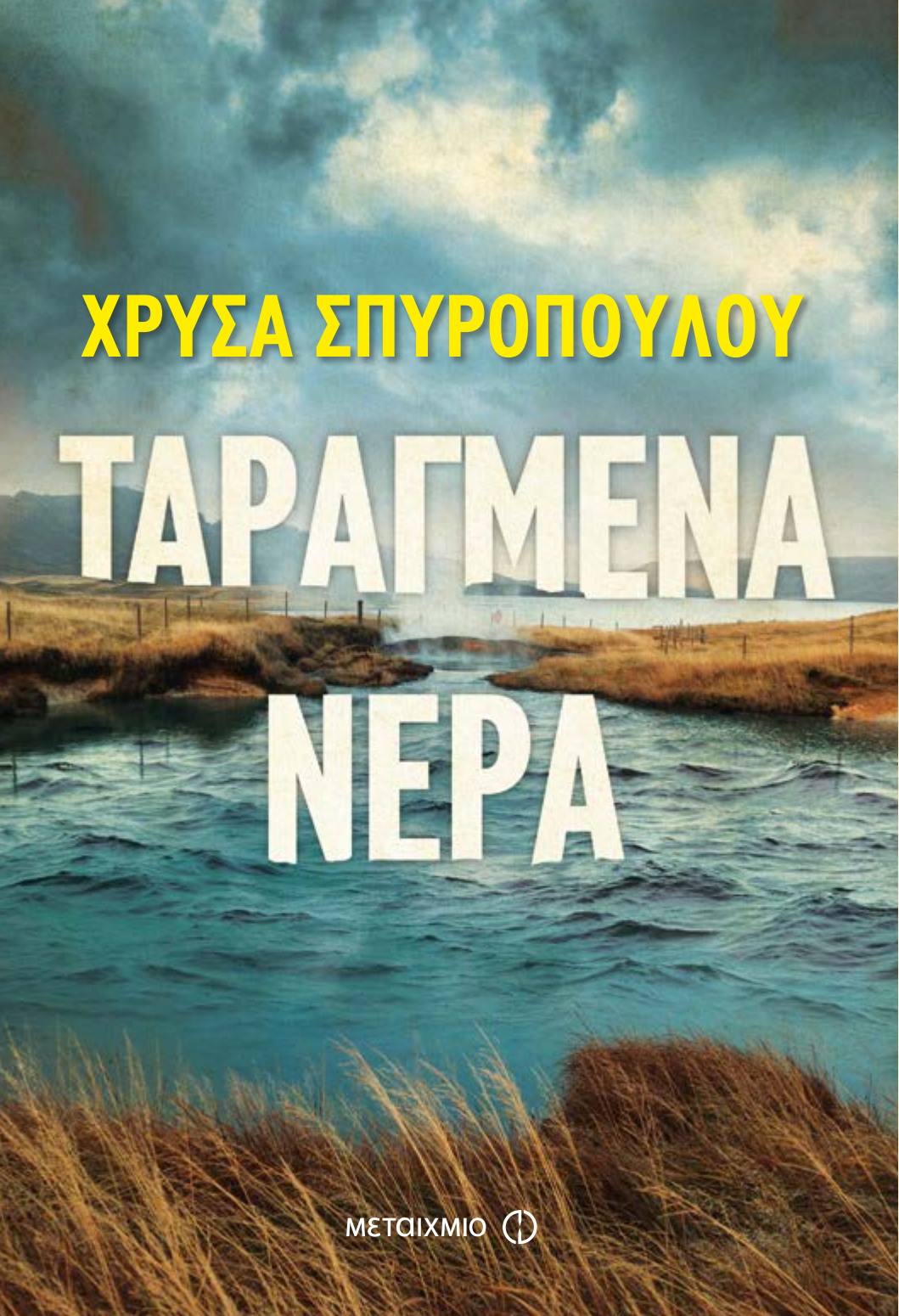


The background of the entire image is a landscape photograph. It features a body of water in the foreground and middle ground, with a shoreline of dry, golden-brown grass and some small structures or fences. The sky is filled with large, dramatic, grey and white clouds, suggesting an overcast or stormy day. The overall color palette is dominated by blues, greys, and earthy browns.

ΧΡΥΣΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΝΕΡΑ

ΜΕΤΕΙΧΜΙΟ 

Τα ήσυχα νερά της λίμνης ταραάζονται

Ο Γιάννης Ιωάννου έδωσε στα γρήγορα το φουσκωτό στην ακτή και έτρεξε προς το ξενοδοχείο. Με το κεφάλι συγκρατούσε το κινητό του τηλέφωνο στον ώμο και μιλούσε γρήγορα, κόβοντας τις φράσεις του. Δεν έβλεπε μπροστά του. Έτρεχε, θαρρείς, στα τυφλά. Οι περαστικοί τον κοίταζαν απορημένοι, δεν προλάβαιναν όμως να τον σταματήσουν και να τον ρωτήσουν για ποιον λόγο ήταν τόσο αναστατωμένος.

Εκείνη την πρωινή ώρα λίγα παιδιά έπαιζαν στην όχθη, ενώ από μακριά, μάλλον από κάποιο ανοιχτό παράθυρο σπιτιού ή και αυτοκινήτου, ακουγόταν ένα τραγούδι, κάτι ανάμεσα σε λυγμό και παράπονο. Στο βάθος διακρίνονταν οι βάρκες, αλλά και τα παραπήγματα όπου κρατούσαν τα απαραίτητα εργαλεία τους οι ψαράδες, από τους οποίους άλλοι καθάριζαν το εσωτερικό των πλεούμενων και άλλοι ετοίμαζαν τα δίχτυα τους για την επόμενη μέρα. Φωνές και τραγούδια έρχονταν και από τα μεγαλύτερα σκάφη που μόλις είχαν δέσει στην ακτή, με τους κατόχους τους να δείχνουν με καμάρι τα γεμάτα ψάρια καλάθια.

Μικροπωλητές είχαν στήσει το εμπόρευσμά τους κοντά στην ακτή, κάτι πήλινα σουβενίρ, και προσκαλούσαν, με βαριά προφορά, τον κόσμο να τα αγοράσει· προφορά που πρόδιδε ότι είχαν έρθει από την αντίπερα όχθη, από το χωριό Νέα Δοϊράνη, το Νοβ Ντόιραν. Στην ξύλινη προβλήτα υπήρχε κινητικότητα από τους πρωινούς επισκέπτες –συνταξιούχους περιηγητές από τις γειτονικές πόλεις–, ενώ ο ορνιθολόγος με τα κιάλια, μπροστά στην είσοδο του ενός παραπήγματος, παρατηρούσε, όπως έκανε καθημερινά, τις κινήσεις των αργυροπελεκάνων, των μπεκατσινίων και των λαγγόνων. Πού και πού κάποια γερακίνα έβγαινε από τα παρόχθια δάση, αφήνοντας πίσω της τα πλατάνια και τις λευκές ιτιές. Μια κανονική μέρα διαγραφόταν.

Ο Γιάννης Ιωάννου προσπέρασε τις δύο αδερφές οι οποίες μόλις είχαν βγει για την πρωινή τους βόλτα από το ξενοδοχείο «Το μαργαριτάρι της λίμνης», που ήταν χτισμένο δίπλα στα νερά της λίμνης Δοϊράνης, χωρίς να τις χαιρετήσει.

«Η Σάρα, η Σάρα χάθηκε... Κάντε κάτι...» φώναξε ο Γιάννης Ιωάννου, οι αδερφές ωστόσο γύρισαν και τον κοίταξαν κάπως αδιάφορα και, δίχως να ανταλλάξουν κουβέντα, συνέχισαν τον περίπατό τους. Έδειξαν να ενοχλούνται από την έλλειψη καλών τρόπων του άντρα, όσο για τα άλλα, αυτά που έλεγε, δεν ήταν δική τους υπόθεση. «Άκου, χάθηκε η Σάρα! Συμβαίνουν τέτοια πράγματα στα μέρη μας;» αναρωτήθηκε η μία από αυτές και άλλαξε αμέσως θέμα συζήτησης.

Οι υπόλοιποι ένοικοι ήταν συγκεντρωμένοι στο σαλόνι και παρακολουθούσαν τις ειδήσεις στην τηλεόραση, ενώ λίγοι κάθονταν ακόμη στην τραπεζαρία, συζητώντας και πίνοντας τον πρωινό καφέ τους. Οι φωνές του Γιάννη Ιωάννου τούς έκανε να στραφούν προς την είσοδο και να αφήσουν αμέσως άλλοι τις εφημερίδες τους και άλλοι την πρωινή ραστώνη ή τα επιτραπέζια παιχνίδια. Το αεράκι, που ερχόταν συνήθως από την πλευρά της λίμνης, εκείνη την ημέρα είχε πέσει και η υγρασία έκανε την ατμόσφαιρα αποπνικτική ακόμα και τις πρωινές ώρες. Τελικά δεν άργησαν να γίνουν γνωστά τα νέα.

Ο Γιάννης Ιωάννου έκανε σαφές στους υπευθύνους του ξενοδοχείου «Το μαργαριτάρι της λίμνης», ύστερα από πολλές διακοπές στον λόγο του, ότι είχε χαθεί η Σάρα Ανδρέου, η σύντροφός του, στα νερά της λίμνης, είδηση που εξαπλώθηκε πολύ γρήγορα στους υπόλοιπους ενοίκους του, αλλά και σε ολόκληρο το χωριό Δοϊράνη. Παρέες παρέες έτρεχαν στην όχθη, αντάλλασσαν απόψεις και διατύπωναν διάφορες υποθέσεις για αυτό που είχε συμβεί. Δύο υπάλληλοι του ξενοδοχείου προθυμοποιήθηκαν να μουν σε ένα φουσκωτό μαζί με τον Γιάννη Ιωάννου και, δίχως καθυστέρηση, κατευθύνθηκαν προς τα ανοιχτά, προς το σημείο που τους είχε υποδείξει εκείνος, εκεί όπου είχε πέσει να κολυμπήσει η Σάρα αλλά δεν ανέβηκε ποτέ στην επιφάνεια, όπως επανάλαμβανε αυτός.

Ο Νίκας, ο αστυνόμος του χωριού, που στο μεταξύ είχε μιλήσει με τον Ιωάννου, μαζί με τον βοηθό του

ακολούθησαν το φουσκωτό με ένα άλλο ταχύπλοο. Είχε ήδη συνεννοηθεί με τους άνδρες του Τμήματος Ανθρωποκτονιών στη Θεσσαλονίκη και τους είχε ενημερώσει για την εξαφάνιση της γυναίκας. Τον διαβεβαίωσαν ότι σύντομα θα έφταναν στη λίμνη έμπειροι αξιωματικοί και δύτες. Δεν παρέλειψε να τους ενημερώσει και σχετικά με την ανώνυμη καταγγελία που έλαβε και σύμφωνα με την οποία η Σάρα Ανδρέου είχε δεχτεί απειλές στο παρελθόν και φοβόταν για τη ζωή της· δεν ήταν σε θέση ο άγνωστος να τους υποδείξει από ποιον απειλείτο, αν και, όπως είπε, είχε τις υποψίες του και θα επανερχόταν σύντομα.

Ο Νίκας ωστόσο, συνδέοντας αυτή την πληροφορία με το γεγονός της εξαφάνισης της Ανδρέου, σκέφτηκε ότι η κοπέλα μπορεί να είχε πέσει θύμα εγκληματικής ενέργειας. Γι' αυτό έδρασε αμέσως και δεν άφησε τον χρόνο να περάσει ανεκμετάλλευτος. Ο αστυνόμος, όπως είχε σχολιάσει ένας από τους τρεις συνεργάτες του στο αστυνομικό τμήμα, έβλεπε πολλά CSI στην τηλεόραση και διάβαζε τις ιστορίες του Αντρέα Καμιλλέρι. Του είχαν βγάλει το παρατσούκλι «το λαγωνικό έτσι δεν είναι», επειδή στο τέλος κάθε πρότασης κολλούσε το «έτσι δεν είναι;». Εκείνος δικαιολογήθηκε ότι από όσα συνέβαιναν τον τελευταίο καιρό στην περιοχή τους αλλά και αλλού είχε γίνει καχύποπτος, και γι' αυτό άλλωστε δεν μπορούσε να αγνοήσει την καταγγελία, έστω και αν αυτή έγινε ανώνυμα. Θεώρησε χρέος του να ειδοποιήσει τα Κεντρικά στη Θεσσαλονίκη, την Υποδιεύ-

θυνση Δίωξης Εγκλημάτων κατά Ζωής στη Διεύθυνση Ασφάλειας, και να ζητήσει βοήθεια από τους εξασκημένους σε δύσκολες υποθέσεις συναδέλφους του. Στιγμή δεν σκέφτηκε ότι θα τον κατηγορούσαν για ανεπάρκεια. Έκανε ό,τι έκρινε σωστό. Άλλωστε, όπως τους είπε όταν επικοινωνήσε με τον υπεύθυνο στην Υποδιεύθυνση, δεν μπορούσε να κάνει και πολλά πράγματα ο ίδιος με το ολιγομελές προσωπικό του τμήματος στο οποίο προΐστατο· οι περικοπές ήταν καταστροφικές. «Και αν ήταν αλήθεια ότι η γυναίκα δεχόταν απειλές; Και αν πρόκειται για εγκληματική ενέργεια; Ποιος είναι ο ρόλος του φίλου της; Και γιατί να τον πιστέψουμε, έτσι δεν είναι;» έλεγε και ξανάλεγε στους συνεργάτες του. Και τώρα προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί τον χρόνο μέχρι την άφιξη των ειδικών, να κάνει τη δική του έρευνα, να μην περιμένει μόνο από τους άλλους να βγάζουν τα κάστανά από τη φωτιά.

Όταν ύστερα από τους άκαρπους και αναποτελεσματικούς γύρους που έκαναν με τα ταχύπλοα στο σημείο όπου είχε υποδείξει στους υπαλλήλους του ξενοδοχείου ο Γιάννης Ιωάννου επέστρεψαν στην ακτή απογοητευμένοι, οι αστυνομικοί από τη Θεσσαλονίκη είχαν ήδη φτάσει στο «Μαργαριτάρι της λίμνης». Ο Νίκας, μόλις βγήκε από το φουσκωτό, ανέλαβε αμέσως να δώσει τις λίγες ακόμα πληροφορίες που είχε συλλέξει στους δύοτες που συνάντησε στην ακτή, ενώ με τον δείκτη του τους έδειχνε προς τα πού θα έπρεπε να πάνε για να αναζητήσουν την εξαφανισμένη γυναίκα.

ΧΡΥΣΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΝΕΡΑ

Η Σάρα, συγγραφέας και σεναριογράφος, κάνει διακοπές μαζί με τον φίλο της στο ξενοδοχείο «Το μαργαριτάρι της λίμνης», στην όχθη της λίμνης Δοϊράνης. Όπου χάνονται τα ίχνη της όταν πηγαίνει να κολυμπήσει στα ανοιχτά.

Ο αστυνόμος Ηλιού και η βοηθός του, η υπαστυνόμος Γεωργίου, που βρίσκονται εκτάκτως στη Θεσσαλονίκη για λόγους υπηρεσιακούς, αναλαμβάνουν την υπόθεση. Ηθελημένη εξαφάνιση; Ατύχημα; Ή εγκληματική ενέργεια; Οι δύο θάνατοι που ακολουθούν περιπλέκουν ακόμα περισσότερο τα πράγματα και οι υποψίες στρέφονται σε συγκεκριμένα πρόσωπα του συγγενικού περιβάλλοντος της Σάρας. Όμως τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται, και τα σκοτεινά κίνητρα των πρωταγωνιστών έχουν βαθιές ρίζες...

Ένα απολαυστικό μυθιστόρημα βυθισμένο στην ομίχλη των ατμοσφαιρικών τοπίων της Βόρειας Ελλάδας.

ISBN:978-618-03-1400-7



9 786180 314007

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. 81400